PÄIVÄSTÄ TOISEEN

Positiivisen palautteen antaminen ei kulttuurissamme ole arkipäivää. **SIRPA HAVU TERVEENÄ TYÖSSÄ -KOLUMNISSA**

11.06.12

Aurinko nousee

Helsingissä kello 3.56
ja laskee kello 22.44
Oulussa kello 2.28
ja laskee kello 0.06

Päivän sana

11.6. Mitä hyödyttää ihmistä, jos hän voittaa omakseen koko maailman mutta menettää sielunsa? Millä ihminen voi ostaa sielunsa takaisin? Matt. 16:26
12.6. Kahta minä sinulta pyydän -niin kauan kuin elän, älä niitä kiellä: pidä minusta kaukana vilppi ja valhe, älä anna köyhyyttä, älä rikkauttakaan. Anna ruokaa sen verran kuin tarvitsen. Sananl. 30:7–8

Nimipäiviä

Tänään maanantaina: Impi, Immi
Huomenna tiistaina: Esko

Mietelause

Maailma on mitättömän pieni.
Kristoffer Kolumbus

Lähetä merkkipäiväilmoitus Maaseudun Tulevaisuuteen
Merkkipäiväpalstalla julkaistaan vain päivänsankarin suostumuksella lähetettyjä merkkipäivätietoja. Kirjallisesti lähetettävissä tiedoissa tulee olla merkkipäivän viettäjän nimi, ikä, merkkipäivän ajankohta, titteli, kotipaikka ja mahdollinen lyhyt maininta merkkipäivän vietosta. Valokuvaksi käy mustavalko- tai värikuva, koolla ei väliä. Palsta on maksuton. Merkkipäivätiedon tulee olla toimituksessa viimeistään viisi päivää ennen lehden ilmestymistä. Tiedot postitetaan osoitteeseen: Maaseudun Tulevaisuus, ”Merkkipäivät”, PL 440, 00101 Helsinki, tai lähetetään sähköpostilla osoitteeseen *merkkipaivat@maaseuduntulevaisuus.fi*.

TERVEENÄ TYÖSSÄ

Ihmisen kohtaaminen on vaikeinta

Kaupan kassan edessä kiemurteli pitkä jono. Nuori, ulkomaalaisen näköinen kassa siirsi tavaroita rivakasti viivakoodin piipittäessä. Pari nuorta miestä takanani alkoi sättiä nuorta kassamiestä. Mikä mättää, kirosanat sinkoilivat. Painu kotiisi, kuului loppujurnutus.

Kassa jatkoi työtään ystävällisesti hymyillen. Pyysin poikia rauhoittumaan. Pääsette pian mättämään keskareitanne hihnalle. En voinut olla kysymättä, mitä pahaa kassa oli pojille tehnyt? Oliko kyse vain ulkomaalaisen aiheuttamasta ärtymyksestä, rehellisesti sanottuna rasismista?

Tapasin muutama viikko sitten viljelijäpariskunnan, joka kehui ulkomaalaisten lomittajien ammattitaitoa ja ahkeruutta. Heitä ei tuntunut haittaavan vieras kieli tai kansallisuus.

”Olemme kiitollisia ulkomaalaisistakin lomittajista ja lomitusjärjestelmästä ylipäätään. Se on meille suomalaisille ainutlaatuinen etuus”, pariskunta kehui.

Olin positiivisesti yllättynyt nuoren pariskunnan lausunnosta. Useimmiten julkisessa keskustelussa esillä ovat lomitukseen liittyvät ongelmat. Järjestelmän ylläpitäjät, lomahallinto lomittajineen, saavat kiitosta vain harvoin.

Erityistä epäluuloa ovat joissakin herättäneet vierasmaalaiset lomittajat. Heitä on epäilty muun muassa sosiaaliturvan väärinkäytöksistä, vaikka suhmuroinnin mestareita löytyy ihan kotimaastakin.

Onnistunut lomitus vaatii hyviä yrittäjän ja lomittajan vuorovaikutustaitoja. Millä tahansa työpaikalla sijaisen opastaminen muodostaa oman työvaiheensa. Lomituksessa opetustilanne on vielä astetta vaikeampi, kun siinä astutaan kotireviirille toisen yritykseen. Varsinkin uudet koneet ja laitteet nykynavetoissa haastavat niin viljelijän kuin lomittajan. Lisäksi työssä on otettava huomioon jokaisen tilan yksilölliset olosuhteet. On pystyttävä asettumaan toisen saappaisiin.

Lomituksen palvelusuunnitelmissa tavoitellaan onnistunutta lomitusta. Paikallisyksikkö laatii yhteistyössä maatalousyrittäjän kanssa maatalousyritykselle palvelusuunnitelman. Siinä käydään läpi tilakohtaiset lomituksen kehittämistarpeet ja toiveet. Tavoitteena on toimiva lomituspalvelu niin maatalousyrittäjän, lomitushallinnon kuin lomittajankin näkökulmasta.

Yrittäjälle on tärkeää tarjota tilan olosuhteita ja töitä tuntevia lomittajia. Myös lomittajien työturvallisuudesta halutaan huolehtia.

Parhaimmillaan lomituksesta hyötyvät kaikki osapuolet. Maatalousyrittäjä on saattanut pitkään odottaa kaivattua lomaansa, kun taas lomittaja työllistyy tilalla ja turvaa toimeentuloaan. Lepo antaa uusia voimia ja työtapojen vertailu voi auttaa uudistamaan omia rutiineja.

Tämän totesivat myös taannoin maidon laadusta kultamitalin saaneet yrittäjät, jotka erikseen huomioivat lomittajien panoksen lopputulokseen.

Positiivisen palautteen antaminen ei kulttuurissamme ole arkipäivää. Sitä on harjoiteltava, ja siinä voi myös kehittyä.

Tutkimustenkin mukaan onni riippuu ennen kaikkea ihmissuhteista, joiden vaalimiseksi on usein mentävä oman mukavuusalueen ulkopuolelle. Mutta juuri erilaisuuden kohtaaminen auttaa meitä näkemään omat rajamme.

Haastavinta vuorovaikutuksessa on ihmisen kohtaamisen taito. Tämä vaatii meiltä elinikäistä oppimista ja suvaitsevaista ilmapiiriä.

SIRPA HAVU on palvelupäällikkö Melan hyvinvointipalveluissa.
sirpa.havu@mela.fi

Kirja-aarteita Kansalliskirjastossa

Kansalliskirjaston Kirjava keskiaika -näyttely tuo Suomen kirjallisen kulttuurin vanhimmat kansallisaarteet kaikkien nähtäville.

Suomi kirjoitettiin Euroopan kartalle ja ihmisten mieliin keskiajalla, kauan ennen ensimmäisiä painettuja kirjoja ja suomen kirjakielen kehittämistä.

Suomessa on säilynyt runsaasti keskiaikaisia käsikirjoituksia ja niiden osia. Kirjoituksia on säilynyt keskiajalta enemmän kuin mitään muita esineitä.

Kirjava keskiaika -näyttely seuraa kirjallisen kulttuurimme vanhimpia juuria puolen vuosituhannen ajan, kirjainten ja kirjojen saapumisesta Suomeen aina 1500-luvun puoliväliin.

Näyttelyssä hahmottuvat niin kansainväliset yhteydet ja Suomen synty kuin tekstien arkinen käyttö, keskiaikaisen kirjanteon salat ja modernin tutkijan haasteet.

Ihailtavana on käsinkirjoitettuja ja painettuja kirjoja, tekstien jäänteitä, asiakirjoja, taidetta ja kirjaimin varustettuja arkiesineitä, vuosisatojen takaista kauneutta, taitoa, tietoa ja käytännöllisyyttä. Kävijä pääsee myös kokeilemaan sulkakynän ja pergamentin käyttöä.

Näyttely perustuu vuonna 2006 alkaneeseen Kirjallinen kulttuuri keskiajan Suomessa -tutkimushankkeeseen. Tietokanta avattiin maaliskuussa 2012. Näyttelyyn liittyy myös Kirjava keskiaika -verkkoteos, *keskiaika.kansalliskirjasto.fi*

MT

Kansalliskirjaston Kupolisalissa Helsingissä: Kirjava keskiaika – 1000 vuotta kirjakulttuuria -näyttely 20.10. asti.

Leimaus veti ennätysmäärän suunnistajanuoria Vuokattiin

REIJO HAUKIA

Ulvilan Uran Eetu Holmberg leimaa toiseksi viimeisellä rastilla suunnistusleirin iltapäiväharjoituksessa viime torstaina.

Maalissa! Tuomas Sainio Kangasalan SK:sta oli yltä päältä mudassa sadekelin suorituksen jälkeen.

Leimaus-suunnistusleiri on kasvanut pikkutapahtumasta valtavaksi festivaaliksi. Itsensä voittaminen, metsä ja kaverit vetävät nuorisoa omaperäisen luontoharrastuksen pariin.

SOTKAMO (MT)
Vuokatin urheiluopisto Sotkamossa vilisee erivärisiin edustusasuihin sonnustautuneita nuoria. Ennätykselliset 1750 9–18-vuotiasta osallistui viime viikolla järjestetylle Leimaussuunnistusleirille.

Suomen Suunnistusliiton (SSL) patentoimia leirejä on järjestetty eri puolilla Suomea vuodesta 1995. Tänä vuonna järjestelyvastuussa olivat Sotkamon Jymy sekä Vuokatin urheiluopisto.

Kun harjoitusaika koittaa, leirin järjestelykomitea paimentaa värikoodein lajiteltua suunnistajajoukkoa maastoon.

15–18-vuotiaat teholeimauslaiset pääsivät torstaina testaamaan taitojaan Kivirannan vaaramaisemissa, joka ratamestari **Pekka Hiltusen** mukaan on leirin fyysisesti vaativin harjoitus.

”Noin neljän kilometrin radalla on yhteensä 200 metriä nousua ja vaativia rastipisteitä”, Hiltunen kertoo.

Samoilla Kainuun korpimailla juostaan ensi vuonna suunnistuksen MM-kisat.

Mutaa, hikeä ja vesisadetta

Kangasalan SK:ta edustava 16-vuotias **Tuomas Sainio** selvitti radan kunnialla ja pui reitinvalintoja seurakavereidensa kanssa.

”Vitosrastia vähän pummasin, mutta ihan kiva reitti”, hän puhkuu hengästyneenä ja läpimärkänä. Heti lähdön jälkeen taivas repesi rankkaan vesisateeseen.

Sade ei menoa haitannut, sillä Sainio tuli maaliin ensimmäisten joukossa.

Mutaiset kengät ja rähjäinen olemus kuuluvat asiaan. Ilman muovisuojusta kartta olisi pelkkää möhjöä.

Sainio on harrastanut suunnistusta pienestä pitäen.

”Joskus olen eksynyt, mutta lopulta rastit aina löytyvät”, suunnistaja kertoo.

Suunnistuskausi on nyt kuummillaan, eikä nuorukainen edes muista, mihin kilpailuihin hän on seuraavaksi menossa.

Urheilua ja aivojumppaa

Suomessa on noin 15 000 alle 18-vuotiasta suunnistajaa. Mikä ihme näitä nuoria vetää metsään rämpimään?

”Tämä on omaperäinen luontoharrastus, joka tarjoaa haasteita sekä kropalle että aivoille”, SSL:n nuorisopäällikkö **Anneli Miettinen** vastaa.

Vaikka suunnistus on yksilölaji, harrastus tuo mukanaan laajan, samanhenkisen kaveripiirin.

Usein rasteja hakee koko perhe.

”Kun lapset lähtevät metsään, aikuisetkin innostuvat lajista. Jos taas vanhemmat ovat innokkaita suunnistajia, lapsia kannetaan kisoihin jo hyvin pieninä. Laji vetää puoleensa perheenjäseniä molemmin päin”, Miettinen kuvailee.

Aktiivisia suunnistusseuroja on Suomen joka kolkassa. Monet seurat järjestävät lapsille suunnistuskouluja, jossa voi oppia kartan ja kompassin käytön alkeet.

Eksymistä suurempi vaara on koukkuun jääminen.

SUVI NIEMI

TULEVIA TAPAHTUMIA

Suunnistusta Suomen suvessa

Venlojen ja Jukolan viesti Vantaan Hakunilassa 16.–17.6.
Kainuun Rastiviikko Kajaanissa 1.–6.7.
Fin5-suunnistusviikko Teuvalla ja Jurvassa 9.–14.7.
Nuorten Jukola Vehmaalla 18.8.
Oravatonni Mynämäellä 23.9.
Lisätietoja: www.ssl.fi

Suunnistussuorituksen jälkeen alkaa jälkipeli. Kenellä oli parhaat reittivalinnat?

Voit kommentoida juttua Maaseudun Tulevaisuuden verkkolehdessä osoitteessa *www.maaseuduntulevaisuus.fi*.

LUKENUT MIES

Leijupetillä

Todelliset kampanjamaakarit rakentavat huippuartikkelin vaikka mistä aineksista. Aivan sama, myydäänkö grillimakkaraa vai presidenttiehdokasta.

Riikka Kämppi on entinen vihreä poliitikko, joka kehitti taitonsa tv:n Nenäpäivän organisaattorina. Taatulla kaavalla eli rock-tähtien konserteilla puhallettiin myös presidenttiehdokas **Pekka Haaviston** palloon ilmaa.

Kampanjan muistoista tehty kirja pullistelee jatkuvien onnistumisten hekumassa. Tekijöiltä unohtuu kokonaan, että Haavisto kärsi toisella

kierroksella musertavamman tappion kuin kukaan koskaan Suomessa. Vain **George McGovernin** tappio **Richard Nixonille** vuoden 1972 USA:n presidentinvaalissa oli jotain vastaavaa.

Haaviston suuri voitto oli pääsy toiselle kierrokselle. Kampanjalle kiitos, mutta osansa oli myös kilpailijoilta. Sekä demarien että kepun rivit olivat sekaisin ja ehdokkaat väärältä aikakaudelta.

Samoin kävi 1994, kun RKP:n **Elisabeth Rehn** nousi toiselle kierrokselle ohi keskustan ja kokoomuksen kiisteltyjen ehdokkaiden. Rehniä kutsuttiin sydänten presidentiksi. Tekijät osoittivat luovuutensa kaappaamalla sieltä nimen tälle kirjalle.

Monissa kampanjoissa mukana ollut **Jussi Lähde** huomauttaa tuon tuosta, ettei politiikka ratkaise presidentinvaaleja. Lopputulos osoitti, että ratkaisipa hyvinkin.

Ainoat, jotka Haaviston kampanjan aikana seisoivat jalat maassa, olivat ehdokas Pekka Haavisto ja vihreiden puoluesihteeri **Panu Laturi**. Kirjasta on julkisuuteen kerrottu vain Jussi Lähteen Laturin niskaan heittämät lokasangolliset, kun tämä yritti saada kampanjaan vihreää väriä.

Nyt on vain niin, että presidentinvaali on puolueille toissarvoinen kisa, vaikka siihen käytetäänkin valtavasti rahaa. Puoluesihteerille tärkeimmät ovat eduskuntavaalit, koska niiden perusteella jaetaan maassa valta ja puoluetuki.

Pekka Haavistoa korkea kampanjajohto arvostelee, koska tämä ei sanoutunut irti politiikasta ja loikannut valtiomiessarjaan.

Haavisto tiesi tasan tarkkaan, että hän tulee vaalien jälkeen olemaan kansanedustaja Haavisto. Eduskunnasta on paljon helpompi ponnistaa Haaviston taitamiin kansainvälisiin tehtäviin kuin entisen presidenttiehdokkaan kuihtuvilta laakereilta.

PEKKA ALAROTU

Riikka Kämppi & Jussi Lähde: Sydänten presidentti. 336 sivua. Helsinki Kirjat.